

КЪ ВЪРЪЕМЪ ПОСЛАНИЕ.

СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАУЛА.

ГЛАВА ПЕРВАА.

БОГЪ който е говорилъ оу старо време много пхти и съ различни образы на наши те отцы чрезъ пророцы те, въ тѣа послѣдни те дни говори намъ чрезъ сына (своего).

2 Когото е поставилъ на слѣдника на сичко то, и чрезъ когото е и вѣкове те сотворилъ.

3 Който, понеже е сіаніе на слава та (мѣ), и образъ на негова та вѣпостась, и държи сичко со свое то всесило слово, като ны учисти той самъ отъ грѣхове те наши, сѣдна отъ десна та страна (на престолатъ) навеличество то на невеса та.

4 И толко повече превосходи Ангелы те, колко то и по славно е отъ нихни те (имена) наслѣдовалъ име.

5 Злцото, комъ отъ Ангелы

те е реклъ накого (Богъ): **Сынъ мой си ты, азъ днесъ те родихъ; и на дрѣго мѣсто: азъ ще мѣ вѣдемъ Отецъ, и той ще мѣ вѣде сынъ.**

6 И когото пакъ (Богъ) проведи первороднаго (сына своего) въ мѣръ, говори: и да мѣ се поклонатъ сички те Ангели Божіи.

7 Я колкото за Ангелите, говори: онъ прави свойте Ангелы дѣхове, и слѣги те свои пламень огненъ.

8 Но за сына (говори): престоло твой, Боже, (прекывае) во вѣкъ вѣка: и жезло на твое то царство е жезлъ на правота та.

9 Ты си возлюбилъ правда та, и возненавидѣлъ си беззаконіе то: заради това те помаза Боже, Богъ твой съ елей радостенъ повече отъ соучастницы те твои.

10 И пакъ: ты си усвовалъ